



Racó Català
Llegeix, pensa i opina

[A la comissaria per parlar en català](#)

Dissabte, 10 de desembre de 2005 a les 10:26, per Informa: peres

Joana Estarellas Dolç, ciutadana mallorquina, va denunciar ahir que el dia 5 de desembre va rebre un tracte «vexatori» i «humiliant» per part d'uns agents del Cos Superior de Policia perquè «vaig parlar en català». Els agents la van obligar a acompanyar-los a la Comissaria, la van tancar en una habitació i van fer-la plorar i finalment es van riure dels noms dels seus pares, segons la denúncia de Joana Estarellas.



Tot va començar perquè Estarellas va renyar els agents per passar massa de pressa amb el cotxe per un pas de vianants. Els policies li van contestar que «usted no sabe si tenemos prisa» però amb l'actuació posterior van demostrar que no tenien cap pressa.

Reproduïm un extracte del [text publicat](#) pel [Diari de Balears](#), el mitjà de comunicació al qual es va adreçar ahir Estarella –també va fer la denúncia a l'[Obra Cultural Balear](#)– per denunciar el cas:

“Aquell dia Estarellas circulava a peu pel carrer de Sant Llorenç, una via estreta que uneix Santa Creu amb el carrer del Puig de Sant Pere quan, segons la seva versió, «un cotxe blanc anava aviat». El carrer no ofereix gaire possibilitats perquè els vianants cedeixin el pas als vehicles (no hi ha voreres) i Estarellas va decidir posar-se davant el cotxe perquè aquest frenàs. «Lavors em vaig adonar que era la Policia i els vaig dir, en català, que no anassin tan aviat per aquest carrer», assegura la dona. En aquest moment, Estarellas recorda que un agent li va assegurar que no l'havia entès i es va començar a crear una situació tensa entre els policies i la ciutadana. De fet, Estarellas, que és llicenciada en Dret, diu que «vaig rebre un tracte humiliant i prepotent quan vaig parlar català a pesar que crec que m'entenié perquè continuaren la conversa com si m'haguessin entès i em varen dir: '¿Usted qué sabe si tenemos prisa?'».

“Segons Estarellas, la tensió va anar en augment sobretot quan els agents insistien que no entenié les seves explicacions i ella responia «amb bones maneres» que parlava una llengua oficial. Arribat un moment, «em varen demanar la documentació i jo, que només m'havia absentat un moment de la feina, vaig contestar que la tenia en el centre de treball i que em podien acompanyar. Així i tot, em varen dir que havia d'anar a les dependències policiaques, on em varen tancar en una habitació una estona, aconseguint que ploràs, fins que em varen demanar les dades personals».

“A la Comissaria, aquesta ciutadana va sentir que el tracte rebut era «cíníc» i, finalment, es va sentir forçada a girar la llengua perquè «quan els vaig dir els noms de ma mare i mon pare en català se'n rigueren i ja no vaig tenir paciència per no haver de girar». Finalment, després de comprovar les dades personals i veure que «no tenia causes pendents amb la Justícia» la varen deixar marxar.

El periodista Tomeu Martí ha escrit també [aquest article](#) al mateix diari.

<http://www.racocatala.com/articles/9467>